

277.**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

Rozdział I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. Komornik pobiera za swe czynności opłaty oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 2. Osoba, której sąd przyznał prawo ubogich, wolna jest od uiszczania komornikowi opłat i należności na pokrycie wydatków.

Skarb Państwa oraz podmioty prawne, za które działa Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, wolne są od uiszczania tej części opłat, która przypada Skarbowi Państwa.

§ 3. Strona, która wnosi o podjęcie przez komornika czynności, połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić mu zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

Od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie opłat wolny jest Skarb Państwa oraz podmioty prawne, za które działa Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 4. Komornik nie podejmie czynności, dopóki strona nie złoży zaliczki.

W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 5. Opłaty i wydatki, od których strona była uwolniona lub których nie uiszczała, komornik pobierze od dłużnika.

Opłaty i wydatki, nieuiszczone przez dłużnika, komornik wyegzekwuje od strony, która żądała wykonania czynności, chyba że służy jej uwolnienie (§ 2). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.

Rozdział II.**O opłatach w ogólności.**

§ 6. Opłata jest stosunkowa lub stała.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości roszczenia, obliczonego wraz z odsetkami, kosztami i innymi należnościami.

Cała opłata stosunkowa wynosi:	
przy wartości do 50 zł włącznie	2 zł
przy wartości ponad 50 zł do 100 zł włącznie	3 "
przy wartości ponad 100 zł do 200 zł włącznie	4 "
przy wartości ponad 200 zł do 400 zł włącznie	6 "
przy wartości ponad 400 zł do 600 zł włącznie	7 "
przy wartości ponad 600 zł do 1000 zł włącznie	8 "
przy wartości ponad 1000 zł do 5000 zł włącznie:	
od pierwszych 1000 zł	8 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł	3 "
przy wartości ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:	
od pierwszych 5000 zł	20 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł	2 "
przy wartości ponad 10.000 zł do 100.000 zł włącznie:	
od pierwszych 10.000 zł	30 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł	1 "
przy wartości ponad 100.000 zł:	
od pierwszych 100.000 zł	120 "
od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000 zł	5 "
Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż	2 zł.

Rozdział III.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c.;

2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości, za objęcie ruchomości przez wierzyciela — opłatę oblicza się od uzyskanej ceny;

3) za dokonanie opisu nieruchomości, niemniej jednak niż 6 zł.

Jeżeli czynność wymieniona w p. 1) —

3) trwała ponad 3 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 2 "

Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się, choćby sprzedaż uznano za niedoszłą do skutku spowodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny nabycia (art. 613 k. p. c.).

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie nastąpiło przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);

2) za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych poza wymienionymi w art. 630 k. p. c., a w szczególności za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego, wynagrodzeń, diet;

3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);

4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);

5) za oszacowanie;

6) za wezwanie o zapłatę długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 654 k. p. c.), nie więcej jednak niż 10 zł.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samodzielną czynność (n. p. doręczenia na wniosek towarzystw kredytowych) 1 zł

2) za wykonanie przymusu osobistego 10 "

3) za przyjęcie przez komornika sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.), raty na pokrycie długu wraz z przekazaniem ich wierzycielowi lub do depozytu 1 "

Od opłaty tej wolne są sumy do 10 zł włącznie.

4) za odebranie dłużnikowi dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 638, 650, 812, 862 k. p. c.) 3 "

5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce 3 "

6) za udział przy usunięciu oporu (art. 820 k. p. c.) 5 "

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 4) — 6), trwała ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 2 "

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się opłata za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości, wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwestr nad nieruchomością:

a) przy nieruchomościach ziemskich obszaru:

do 3 ha	7 zł
do 8 ha	10 "
do 15 ha	13 "
do 30 ha	16 "

ponad 30 ha od każdego dalszych rozpoczętych 10 ha dodatkowo po 1 "

b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno-przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 3000 zł	7 zł
do 10.000 zł	10 "
do 20.000 zł	13 "
do 100.000 zł	16 "

ponad 100.000 zł od każdych rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po	1 zł
2) za dokonanie eksmisji z lokalu: od każdej izby	2 „

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby nie uwzględnia się przy obliczeniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 1), trwała ponad 3 godziny, a czynność, wymieniona w p. 2), — ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości

2 zł.

§ 11. Jeżeli czynność, dla której wykonania komornik przybył na miejsce, nie doszła do skutku, należy mu się opłata w wysokości

2 zł.

Rozdział IV.

Opłata w innych sprawach.

§ 12. Za dokonanie sprzedaży na podstawie kodeksu handlowego (art. 510, 547 i 670) oraz prawa upadłościowego (art. 116) komornik pobiera opłatę stosunkową, przewidzianą w § 7 p. 2) rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Komornik pobiera opłatę stałą:

1) za ofiarowanie pieniędzy wierzycielowi w imieniu dłużnika:	
do 500 zł	3 zł
ponad 500 zł	5 „
2) a) za dokonanie spisu majątku lub jego części;	
b) za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:	
za pierwszą godzinę	5 „
za każdą następną rozpoczętą godzinę	2 „

Do innych czynności komornika w postępowaniu niespornem i upadłościowym stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6 — 11 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział V.

Należności na wydatki.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia, uskutecniane przez organa sądowe i gminne, na należności biegłych, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowania oraz należności osób przywołanych do czynności.

§ 15. Za doręczenie, dokonywane zamiast organów doręczających, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 40 gr.

Wynagrodzenie to nie należy się, jeżeli komornik dokonywa doręczeń przy innej czynności egzekucyjnej w toku tego samego postępowania egzekucyjnego.

§ 16. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w postępowaniu egzekucyjnym należy sporządzić z urzędu, komornik pobiera na rzecz swoją tytułem zwrotu wydatków ryczałt kancelaryjny.

Ryczałt kancelaryjny wynosi:

1) od wniosku o wszczęcie egzekucji należności pieniężnych:

- przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych — połowę stawek, wymienionych w § 6, nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;
- przy egzekucji z nieruchomości — czwartą część stawek, wymienionych w § 6, nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;

2) od wyznaczenia terminu opisu i oszacowania nieruchomości — czwartą część stawek, wymienionych w § 6, nie mniej niż 5 zł, a nie więcej niż 15 zł;

3) od wniosku o wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych:

- celem zniesienia współwłasności nieruchomości 15 zł
- innych roszczeń niepieniężnych 3 „

4) od wniosku:

- o wykonanie zarządzenia tymczasowego (zabezpieczenia powództwa);
- o podjęcie zawieszony lub wstrzymanej egzekucji;

— połowę wynagrodzenia, wymienionego w p. 1) i 3), zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego lub egzekucji, nie mniej niż 1 zł 50 gr, a nie więcej niż 7 zł 50 gr.

Ryczałt kancelaryjny nie należy się, jeżeli wniosek spowodował braków formalnych lub niezłożenia opłaty (zaliczki) nie mógł być załatwiony.

§ 17. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów, odpisów i zaświadczeń w postępowaniu niespornem i upadłościowym komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 50 groszy za każdą choćby rozpoczętą stronę tych pism.

Strona pisma powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy, a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnym wynagrodzenie powyższe komornik pobiera tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów i zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego powinien sporządzić z urzędu, oraz za wezwania o zaliczkę, nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 18. Jeżeli komornik na żądanie strony wykonywa czynność poza granicą administracyjną miejscowości, w której ma siedzibę, należy mu się wynagrodzenie za przejazd w kwocie 20 groszy za każdy

rozpoczęty kilometr, licząc drogę najkrótszą od jego siedziby do miejsca dokonania czynności i spowrotem.

Jeżeli komornik wykonywa czynności w kilku sprawach w tej samej miejscowości, położonej poza granicą administracyjną jego siedziby, należy mu się wynagrodzenie tylko za jeden przejazd. Wynagrodzenie to dzieli się równo między poszczególne sprawy.

Komornikowi nie służy prawo do diet i kosztów przejazdu, należnych funkcjonariuszom państwowym w czasie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

Rozdział VI

Oplaty i wydatki w sprawach egzekucyjnych, wszczętych z urzędu.

§ 19. W sprawach egzekucji grzywnien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania, wszczętej w trybie art. VII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, stosuje się przepisy poprzedzające z następującymi zmianami:

- 1) komornik nie pobiera zaliczki na pokrycie opłat i wydatków;
- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko wydatki poniesione w gotówce;
- 3) w przypadku prowadzenia egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych o należność nieprzewyższającą 20 złotych komornikowi nie służy prawo do pobierania wymienionego w §§ 16 i 18 ryczałtu kancelaryjnego oraz wynagrodzenia za przejazd; w sprawach tych komornik pobiera ryczałt kancelaryjny w wysokości 1 zł.

Rozdział VII

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 20. W sprawach, wszczętych przed 1 stycznia 1933 r., stosuje się obowiązujące wówczas przepisy. Na obszarze Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie w sprawach tych nie pobiera się opłaty sądowej od pism i załączników, wnoszonych do komornika; do spraw tych natomiast stosuje się przepisy rozdziału V z tą zmianą, że wynagrodzenie za sporządzenie z urzędu pism, wezwań, zawiadomień i obwieszczeń pobiera komornik według § 17. Ponadto w tych sprawach komornik ma prawo do wynagrodzenia, ustalonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 129), niezależnie od miejsca, gdzie czynność jest wykonywana.

§ 21. W sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego a niewymienionych w paragrafie poprzedzającym, stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego co do opłat i należności na pokrycie wydatków, pobieranych po tym dniu.

W sprawach tych komornik nie pobiera ryczałtu kancelaryjnego, przewidzianego w § 16 p. 2.

W sprawach egzekucyjnych, wszczętych z urzędu i wymienionych w p. 3) § 19, komornik nie będzie egzekwował przypadłego mu przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wynagrodzenia z tytułu zwrotu wydatków lub przejazdu (§§ 16 i 18).

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 maja 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 948).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*